

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อค่ำวันที่ ๑๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗
คนเลวที่สุดต้องไปหาทำลายคนดี

วันนี้ก็นับว่าเป็นมงคลอย่างมากต่อพี่น้องซึ่งเป็นลูกของชาติไทยทั้งชาติ ลูกของพระพุทธเจ้า คือพระศาสนาแทบทั้งชาติเหมือนกัน ที่ได้อุตสาหะพยายามละทุกสิ่งทุกอย่างหน้าที่การงาน เวล่ำเวลา สมบัติเงินทอง ข้าวของมีมากน้อย ซึ่งจำเป็นจะต้องจ่ายในการเคลื่อนไหวของธาตุขันธ์ ซึ่งเป็นเรื่องรบกวนอยู่ตลอดเวลา แม้อยู่เฉยๆ มันก็กวน ยิ่งมาที่ต่างๆ ด้วยแล้วก็ต้องได้กวน ต้องได้จับได้จ่ายเสียทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อชาติไทยและศาสนาไทยของเรา

หลวงตาจึงขอขอบคุณ และอนุโมทนากับบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่มาในงานนี้ เพราะเห็นแก่ชาติ เห็นแก่ศาสนา ซึ่งบรรพบุรุษพาคุ่มครองรักษาชาติ และบำรุง กราบไหว้บูชาพระศาสนาเป็นประจำมาจนกระทั่งถึงรุ่นลูกรุ่นหลานของเรา และมาถึงจนกระทั่งบัดนี้ เราจึงขอขอบคุณกับพี่น้องทั้งหลาย ที่ต่างหน้าต่างตาอุตสาหะพยายามเทิดทูนพระพุทธศาสนา และอุ้มชูชาติไทยของตนให้มีความแน่นหนามั่นคง จีรังถาวร และสงบรวมเย็นทั่วหน้ากัน ด้วยอำนาจแห่งการนับถือพระพุทธศาสนา และนำไปปฏิบัติต่อตนเอง ทั้งส่วนรวมทั่วประเทศ

เพราะพุทธศาสนานี้เคยให้ความร่มเย็นต่อโลกทั้งหลายถึงสามโลก คือกามโลก รูปโลก อรูปโลก เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหมทั้งหลาย ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นผู้ได้ยินได้ฟังอรรถธรรม กราบไหว้บูชาพระพุทธเจ้าตลอดมา จนกระทั่งถึงพวกเราทั้งหลายบัดนี้ ศาสดาจึงเป็นศาสดาองค์เอก จะหาที่ไหนมาเทียบไม่ได้แล้วในสามแดนโลกธาตุนี้ มีพระพุทธเจ้าเพียงพระองค์เดียวๆ ที่ได้ตรัสรู้มาด้วยความชอบธรรม เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์วิเศษด้วยความบริสุทธิ์พระทัย นำธรรมที่บริสุทธิ์ส่วนนั้นออกมาสั่งสอนโลก เป็นผลเป็นประโยชน์แก่โลกมากมายกายกอบสืบทอดกันมา ไม่ทราบว่่าก็พระองค์

บัดนี้ก็มาถึงพระพุทธเจ้าของเรา ซึ่งทรงพระนามว่า พระสมณโคดม ทรงเป็นร่วมโพธิ์ร่วมไทรอันใหญ่หลวงแก่โลกทั้งสามนี้ตลอดมาจนกระทั่งถึงพวกเรา เราเทิดทูนบูชาท่านตลอดมา จนกระทั่งปัจจุบันนี้ เราจึงรักจึงสงวนศาสนานี้ซึ่งเป็นหัวใจของพี่น้องชาวพุทธเราทั่วหน้ากัน ไม่อยากจะให้มัวหมอง หรือได้รับความกระทบกระเทือนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือจะทำให้เกิดความเสียหาย เสื่อมสูญ หรืออันตรายแก่พระศาสนา จากดวงใจ

ของพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเทิดทูนตลอดมา แล้วศาสนาก็เกี่ยวโยงกันกับชาติ ชาติกับศาสนา เป็นคู่เคียงกัน เราชักทั้งชาติรักทั้งศาสนา บำรุงรักษาทั้งชาติทั้งศาสนาไปพร้อมๆ เปรียงกันตลอดมาอย่างนี้ นี่เป็นเรื่องที่เราเคยปฏิบัติต่อชาติและศาสนาของเรามา

ทีนี้เวลามาในระยะนี้ก็ไม่นาน พ.ศ.๒๕๔๐ มา นี้ บ้านเมืองของเราเกิดความระส่ำระสาย ถึงขั้นเอนเอียงที่จะล่มจม ในขณะที่เดียวกันพร้อมกับศาสนาก็จะล่มจมไปด้วยกัน พี่น้องชาวไทยได้เห็นโทษแห่งความล่มจมเหล่านี้ถึงใจๆ ด้วยกัน จึงต่างทำนุต่างได้ตั้งเนื้อตั้งตัว-จิตใจ โดยหลวงตามหาบัวเป็นผู้นำในการช่วยชาติ ซึ่งการบวชมานี้ก็บวชมาเป็นเวลา ๗๑ พรรษาจะเต็ม ๗๑ ปี วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ นี้แล ก็ไม่เคยได้เกี่ยวข้องกับบ้านกับเมือง เป็นอะไรก็ไม่เคยเกี่ยวข้อง สนใจในเพศแห่งพระ และหน้าที่ของตนซึ่งประจำพระมาตลอด

การปฏิบัติตนเป็นที่ภูมิใจตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นบวชได้ศีล ๒๒๗ มา ไม่เคยต่างพร้อย ไม่เคยขาดทะเล่ รักษาด้วยความเทิดทูนรักสงวนศีลมาก ศีลจึงบริบูรณ์มาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งบัดนี้ แล้วก็บำเพ็ญอรรธบำเพ็ญธรรมไปด้วยกันๆ จากนั้นก็ออกปฏิบัติเพื่อจะเสาะแสวงหาบรรพตนิพพาน ตามทางของศาสดาที่ทรงบำเพ็ญ และบรรลุแล้วได้สั่งสอนโลกเรื่อยมา เราก็มีความมุ่งหวังอย่างแรงกล้าที่จะปฏิบัติตนให้หลุดพ้นจากทุกข์ ถึงขนาดฝังใจเลยว่า แม้มิเลสจะมีเต็มหัวใจก็ตาม แต่ความฝังใจหยั่งลึก หลังจากได้ยินได้ฟังอรรธธรรมจากพ่อแม่ครูจารย์มั่นอย่างถึงใจแล้ว ฝังลึกมากทีเดียว ถึงขนาดที่ว่าอย่างไรเราบวชมาในศาสนา นี้ เราต้องได้เป็นพระอรหันต์เท่านั้น

เพราะธรรมของพระพุทธเจ้ายังพระองค์ให้เป็นพระอรหันต์ เป็นพระพุทธเจ้าด้วยสาวกทั้งหลายล้วนแล้วตั้งแต่เป็นพระอรหันต์ด้วย ลื่นจากทุกข์โดยประการทั้งปวง เป็นผู้เลิศเลอในโลกทั้งสาม ไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ที่สิ้นกิเลสโดยสิ้นเชิงแล้ว ธรรมเหล่านั้นสอนมาเพื่อสัตว์ทั้งหลาย จนกระทั่งถึงพวกเราๆ ท่านๆ เราก็เป็นคนหนึ่งที่บวชในพุทธศาสนา มีความมุ่งหวังอย่างแรงกล้าที่จะให้ถึงจุดหมายปลายทาง ตามที่องค์ศาสดาสั่งสอนไว้เพื่อความพ้นทุกข์เป็นที่สุดของสัตว์โลกผู้มุ่งหวังตามกำลังของตน จึงได้ออกบำเพ็ญเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีคำว่าย่อท้อย่อหย่อน

หลังจากได้ยินได้ฟังอรรธธรรมของพระพุทธเจ้าแล้ว การประกอบความ پاکเพียร เรียกว่าเอาเป็นเอาตายเข้าสู่ตลอดไป เพราะความมุ่งหวังอย่างแรงกล้านั้นได้แก่อรหัตบุคคล เราจะต้องได้ครองอรหัตบุคคลในหัวใจของเราในชาตินี้ เพราะธรรมเป็นสาวกขาดธรรมตรัสไว้ชอบแล้วเพื่ออรรธเพื่อธรรม มีธรรมเหล่านี้เป็นที่สุด เราก็เป็นคนหนึ่งในข่าย

แห่งพุทธบริษัทของพระพุทธเจ้า และปฏิบัติบำเพ็ญตนตามอรรถตามธรรมที่ทรงแสดงไว้ แล้วด้วยความถูกต้องแม่นยำ อย่างไรก็ตามเราจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวทางของธรรม และบรรลุถึงจุดหมายปลายทาง คืออรรถหัตถบุคคลให้ได้ในชาตินี้

อย่างไรเราจะไม่กลับมาเกิด ทั้ง ๆ ที่กิเลสมีอยู่ในหัวใจ แต่จะสังหารกิเลสให้สิ้นซากไปในหัวใจด้วยความเพียรอันแรงกล้าของเราเท่านั้น นั่นแหละพอได้ฟังอรรถธรรมของครูบาอาจารย์ คือหลวงปู่มั่นมาเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ฝังใจยิ่งลึก ด้วยเหตุนี้เองความเพียรจึงเรียกว่าลำบากทรมาณมากที่สุด เพราะความมุ่งมั่นเพื่อแดนพ้นทุกข์มีกำลังกล้า ทุกข์จะมากน้อยเพียงไรไม่เคยสนใจ สนใจตั้งแต่จุดหมายปลายทาง คืออรรถหัตถบุคคล ให้ถึงความพ้นทุกข์เท่านั้น

นี่ก็อุทิศสำหรับพยายามบำเพ็ญมาตั้งแต่ล้มลุกคลุกคลาน บิกบินไปไม่หยุดไม่ถอย จิตใจก็เริ่มตั้งหลักตั้งฐานได้ขึ้นเป็นลำดับ เริ่มตั้งแต่สมณะ สมานิขึ้นไปถึงขั้นปัญญา ออกพิจารณาทางด้านปัญญากระจ่างแจ้งเป็นลำดับลำดับไป จนกระทั่งถึงจุดหมายปลายทาง นี้ขอสรุปความให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบตามหลักความจริงแห่งธรรม ที่ไม่เคยหลอกลวงโลกแต่ไหนแต่ไรมา เพื่อจะได้ยินได้ฟังให้ถึงใจ แล้วนำไปปฏิบัติตามกำลังความสามารถของตน ๆ ผลที่ได้จะพึงเป็นไปตามอุบายวิธีการ หรือการบำเพ็ญของตนโดยไม่ต้องสงสัยจากธรรมของพระพุทธเจ้านี้ เราบำเพ็ญถึงขั้นสุดขีดสุดแดน

วันนี้ก็ขอเปิดให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วหน้ากัน เพื่อจะได้นำไปเป็นคติเครื่องเตือนใจ เป็นสิริมงคลแก่จิตใจของตนว่า วันสุดท้ายที่เราบำเพ็ญมาเป็นเวลา ๙ ปี ตั้งแต่ออกปฏิบัติ คือ ๗ พรรษาสอบเปรียญได้เรียบร้อยแล้ว ก็ออกจากนั้นมาตั้งแต่พรรษา ๗ จนกระทั่งถึงพรรษา ๑๖ เป็นเวลา ๙ ปี นี้เรียกว่าถ้าเป็นนักมวยก็มีแต่เข้าวงในทั้งนั้น ไม่มีคำว่าเชื่อ ๆ ซ้ำ ๆ เข้มขันตลอดเวลา ทุกข์จะเป็นจะตายนี้ เอาดวงอรรถหัตถนั้นไว้ข้างหน้า กระทบยี่มย่องต่อความมุ่งมั่นอันนั้นโดยไม่ละไม่ถอน

ผลแห่งการปฏิบัติของตนก็คืบขึ้นไปคลานขึ้นไปเรื่อย จนกระทั่งถึงขั้นปัญญา ขั้นปัญญามีความสว่างไสวออกจากจิตใจ ไม่เหมือนทางสมานิที่มีความสงบ สว่างไสวก็จริง แต่อยู่ในภูมิแห่งสมานิ สว่างไสวในภูมิของปัญญาพร้อมทั้งการฆ่ากิเลสไปโดยลำดับลำดับ จนกระทั่งถึงวาระสุดท้าย กิเลสตั้งแต่ส่วนหยาบ ส่วนกลาง ส่วนละเอียด ค่อยสิ้นไปหมดไปด้วยอำนาจแห่งความเพียรแก่กล้า จนกระทั่งถึงวันที่ ๑๕ นี้ขอสรุปเอาเลย เพื่อให้เหมาะสมหรือทันกับเวลาเวลา

จนกระทั่งถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัด สกลนคร เวลาห้าทุ่มเป็งพอดิเลย จิตกับกิเลสที่เคยพัวพันให้ได้รับความทุกข์ ความทรมาน เกิด แก่ เจ็บ ตาย กองกันมานี้ ไม่ทราบว่าจะเท่าไร ทั้งเขาทั้งเราพอ ๆ กัน ไม่มีใครจะแข่งขัน กันได้เรื่องภพชาติ เพราะมีมากต่อมากเหมือน ๆ กันในภพชาติของเรา วันนั้นระหว่างกิเลส กับธรรมพัดกันบนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ กิเลสได้ขาดสะบั้นลงไปจากใจ ร่างกายนี้ติด ผิงขึ้นเลยทีเดียว เป็นเอง

ระหว่างธรรมกับกิเลสขาดสะบั้นจากกันเหมือนหนึ่งว่าจิตนี้ติดขึ้นมา ประการหนึ่ง ว่าเหมือนเอาร่างกายติดขึ้นไปพร้อมกัน เพราะฉะนั้นร่างกายจึงติดผิงขึ้นเลย ประหนึ่งว่า ฟาดดินถล่ม นี่ละตัวกิเลสที่มันกดถ่วงสัตว์ทั้งหลายด้วยความหลอกลวงอันแยบยลของมัน พาให้สัตว์ทั้งหลายหลงตามมันไป เกิด แก่ เจ็บ ตาย ก็ภพที่ชาติก็ปิดทางเดินของตน เรื่อยมา ไม่ให้ทราบการก้าวเดินมาด้วยความเกิด แก่ เจ็บ ตาย สุขทุกข์มากน้อย เรียกว่า ถูกกลบ ถูกปิดบัง ๆ ร่องรอยมาโดยสิ้นเชิง ไม่ให้ใครรู้ เพราะฉะนั้นสัตว์ทั้งหลายจึงต้อง นอนใจ ประหนึ่งว่าไม่เคยเกิดเคยตาย ไม่ได้รับความทุกข์ความลำบาก

แต่ในคืนวันนั้นเป็นวันที่รื้อถอนอดีตของตัวเองที่เคยเกิด แก่ เจ็บ ตาย มากี่ภพกี่ ชาติ มันสว่างจ้าย้อนไปหมดเลย เกิดมาก็ภพที่ชาติได้มาขาดสะบั้นลงในคืนวันนั้น เวลาห้า ทุ่ม ร่างกายติดผิงขึ้นเลยทีเดียว ประหนึ่งว่าฟาดดินถล่ม แต่ฟาดดินก็ไม่ได้ถล่ม มันหาก เป็นอยู่ในระหว่างกายกับจิตที่สะท้อนกันอย่างรุนแรง จนร่างกายติดผิงขึ้นมา พร้อมกับ อุทานที่เปล่งออกมาในทางจิตใจ ไม่ได้ออกเป็นวาจาณะ เปล่งออกมาอย่างรุนแรงในจิตใจ ฟุ้งขึ้นมา โอ้โฮ ๆ ขึ้นเลย เหอ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้แบบนี้ละเธอ อย่างนี้ละเธอ ข้า แล้วข้าเล่า ให้ถึงใจที่รู้ที่เห็นในขณะนั้น

พระพุทธเจ้าแท้เป็นอย่างนี้ละเธอ พระธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละเธอ เป็นอย่างนี้ละ เธอ แล้วก็พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละเธอ อย่างนี้ละเธอ เป็นอย่างที่เป็นอยู่ในหัวใจของ เราในขณะฟาดดินถล่มลงไปแล้วนั้น แล้วก็รวมเข้ามาว่า อ้อ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง นี่หมายถึงว่าจิตดวงนี้เป็นอันเดียวกันแล้ว พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ รวมเป็นธรรมทั้งแท่งอันเดียวกันแล้ว แต่ก่อนที่เราเคย คิดมาว่าพุทโธ ธัมโม สังโฆ นั้นเป็นความถูกต้องย่นเข้ามา ๆ จนกระทั่งถึงพุทโธ ธัมโม สังโฆ เข้ามาเป็นธรรมแท่งเดียวในวาระสุดท้ายของใจที่บริสุทธิ์หลุดพ้นแล้ว

นี่ขึ้นอุทานในวันนั้น ว่าพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ได้ยังไง นี่หมายถึงว่าเป็นแล้วในใจของเรา ซึ่งไม่เคยคาดคิดมาแต่กาลไหน ๆ เลย แต่มา

ปรากฏอย่างอัศจรรย์ขึ้นในเวลานั้นเท่านั้น จึงอุทานภายในจิตใจ น้ำตานี้แตกพรากๆ เลย เป็นเอง น้ำตาร่วงเป็นเอง ทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อจิตได้เปลี่ยนสภาพจาก ความเป็นเดิม ของตนเองขึ้นมาเป็น ถ้าว่าโลกก็เป็นโลกใหม่ โลกอัศจรรย์ แต่ธรรมดานิพพานท่านไม่ เรียกว่าโลกแหละ แต่นี่นำมาพูดเพื่อสมมุติทั้งหลายจะได้ยินได้ฟัง ปรากฏขึ้นเป็นโลกใหม่ โลกอัศจรรย์ โลกมหาวิมุตติ โลกมหานิพพาน โลกธรรมธาตุได้ปรากฏผิ่ขึ้นภายในใจนั้น แล้วเกิดความอัศจรรย์ น้ำตาร่วงๆ

ความสว่างกระจ่างแจ้งเราไม่เคยเห็นก็ได้ปรากฏขึ้นแล้วในวันนั้น ในขณะที่ เป็น ความอัศจรรย์ล้นโลกล้นสงสารไปหมดเสียทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วก็มามองดูโลกทั้งหลายที่เรา เคยเกิด แก่ เจ็บ ตาย มาทั้งท่านทั้งเราทั่วโลกดินแดน มันก็เคยเป็นมาแบบนี้เหมือนกัน หมด บัดนี้เราตัดตัดสินใจแล้ว ทะลุถึงอดีตชาติของเราเป็นมายังไงๆ มันก็รู้อของมัน ปิด ไม่ได้นะ ที่นี้เปิดรอยแล้ว เปิดสายทางเดินมาแล้ว ว่าเรามาเป็นอะไรๆ ถึงมาถึงปัจจุบันนี้ นี่เวลาเปิดมันก็ย้อนหลังมันรู้ คำพูดเช่นนี้เราก็ไม่เคยพูด วันนี้พูดให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่าปุพเพนิวาสานุสสติญาณโดยหลักธรรมชาติ

จะว่าบรรลุหรือไม่บรรลุก็แล้วแต่ ขึ้นพร้อมกันเลยในขณะที่ว่า อดีตชาติที่เราแบก หามกองทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ตายกองกันมานั้นนับกับนับกลับไม่ถ้วน ก็มาสิ้นสุดลงใน วาระนี้ที่กิเลสที่เป็นเชื้อพาให้เกิดตายได้ขาดสะบั้นลงจากใจ เพราะอำนาจแห่งความดีที่ บำเพ็ญมา เกิดความอัศจรรย์ ความสว่างไม่ได้เหมือนโลก ไม่เหมือนพระอาทิตย์ พระจันทร์ แต่เป็นความสว่างเลิศเลอของธรรมที่พ้นโลกพ้นสงสารแล้ว จะเอาอะไรไป เทียบไม่ได้ทั้งนั้น เรามาเทียบว่าสว่างๆ นี้ก็เป็นเครื่องเทียบ แต่ธรรมชาติที่แท้จริงแล้วไม่ เหมือนความสว่างที่เราเอามาเทียบ เพราะโลกต้องอาศัยสมมุติ เพียงสว่างเท่านั้นก็พอเป็น กรุขหมายป้ายทาง จึงบอกว่าความสว่าง

อันนั้นพูดไม่ได้เลยว่าสว่างอะไร จิตดวงนี้ละแต่ก่อนมืดบอด ไม่ได้เห็นอะไร เวลา กระจ่างขึ้นมาแล้วมันเห็นหมดทั่วแดนโลกธาตุ ไม่มีอะไรปิดบังลึกลับจิตใจนี้เลย สว่างจ้า ขึ้นมา ความอัศจรรย์ล้นโลกล้นสงสาร กราบไหว้พระพุทธเจ้า แล้วก็มานั่งรำพึง กราบไหว้ พระพุทธเจ้า เหมือนบ้าถ้าคนภายนอกเขาไปเห็น นั่งอยู่ๆ ก็กราบ อยู่ๆ ก็กราบ ธรรม อัศจรรย์ของพระพุทธเจ้าที่เราได้เป็นเจ้าของแล้ว เป็นสมบัติของเราเต็มภูมิแล้วเวลานี้ หายสงสัย พระพุทธเจ้ามีพระองค์ไม่ต้องไปเข้าเฝ้า ไม่ต้องไปทูลถามท่าน กระจ่างอยู่ในนี้ หมดแล้ว พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ กระจ่างอยู่ด้วยกันหมดแล้ว

เทียบเหมือนกับน้ำมหาสมุทร ฝนจะตกมาบนฟ้า หรือน้ำจะไหลมาจากสายทางต่าง ๆ เข้าสู่มหาสมุทร เวลายังไม่ถึงฝนบนฟ้าก็เรียกฝนบนฟ้า น้ำไหลมาจากสายต่าง ๆ คลองต่าง ๆ ก็เรียกว่าน้ำคลองนั้น ๆ ได้ แต่พอไหลเข้าสู่มหาสมุทรเท่านั้น น้ำทั้งหมดนี้จะไหลมาจากทางใด เบื้องบนเบื้องล่าง เข้าสู่มหาสมุทรแล้วเท่านั้นเป็นน้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมด ใครจะแยกว่านี่เป็นน้ำมาจากคลองไหน ๆ บนฟ้าอากาศที่ไหนไม่ได้เลย พุดได้ถนัดตาถนัดใจตั้งแต่เป็นน้ำมหาสมุทรด้วยกันเท่านั้น

อันนี้นั้นใดก็เหมือนกัน จิตตวิมุตติหลุดพ้นแล้วเป็นมหาวิมุตติ-มหานิพพาน ซึ่งเทียบกับน้ำมหาสมุทร แต่น้ำมหาสมุทรนี้ยังมีฝั่งมีฝาย ถึงจะกว้างขนาดไหนก็ยังมีฝั่งมีฝาย แต่น้ำมหาวิมุตติ-มหานิพพานนี้ครอบโลกธาตุไปหมดเลย นี่ละท่านผู้ใดได้บำเพ็ญบุญญาบารมีภิสมาภามาอย่างน้อยเพียงไร ก็เหมือนกับแม่น้ำลำคลองไหลมาจากที่ต่าง ๆ ไหลเข้ามา ไกลเข้ามา ผู้ที่ถึงแล้วก็กลายเป็นน้ำมหาวิมุตติ-มหานิพพานไป ไหลเข้ามา ๆ พอมาถึงชั้นบริสุทธฺ์แล้วเท่านั้นเป็นมหาวิมุตติ เป็นมหานิพพาน เป็นธรรมธาตุด้วยกันหมด

เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้า หรือพระอรหันต์ทั้งหลายเมื่อบรรลุถึงธรรมขั้นนี้แล้ว ข้อเปรียบเทียบก็เรียกว่าน้ำถึงมหาสมุทรแล้ว ไม่แยกแยะเป็นน้ำคลองใด ๆ ได้อีกต่อไปเลย นี่จิตเมื่อเข้าถึงชั้นบริสุทธฺ์เต็มสัดเต็มส่วนแล้วก็เป็นธรรมธาตุอันเดียวกันหมด ไม่ได้แยกแยะว่าผู้นี้มาจากไหน ผู้นั้นมาจากไหน ไม่มี เข้าถึงนั้นแล้วเป็นธรรมธาตุ หรือเป็นมหาวิมุตติ มหานิพพานโดยถ่ายเดียวประจักษ์ภายในจิตใจ เพราะฉะนั้นท่านผู้สิ้นกิเลสโดยสิ้นเชิงแล้ว ท่านจึงเป็นธรรมธาตุด้วยกันหมด ไม่มีอะไรผิดแปลกแปลกต่างกันเลย

ดังที่ท่านสอนไว้ นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย บรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลายจนกระทั่งถึงสาวกองค์สุดท้าย เมื่อถึงชั้นบริสุทธฺ์แล้วเสมอกันหมด เป็นอันเดียวกันหมด ไม่มีสูงมีต่ำต่างกันเลย นี่จิตเมื่อได้เข้าถึงชั้นบริสุทธฺ์แล้วก็เป็นธรรมธาตุ ถ้าชื่อว่าธรรมธาตุก็เป็นอย่างเดียวกันหมด นั่นละที่สุดแห่งความทุกข์ทั้งหลาย ท่านว่าถึงนิพพาน นิพพานเที่ยงก็คือจิตดวงนี้เอง พ้นจากสมมุติโดยประการทั้งปวงแล้ว กฏอนิจฺจํ ทุกฺขํ อนตฺตา ไม่เข้ามาเกี่ยวข้องเลย เหลือแต่ธรรมธาตุล้วน ๆ แล้ว นั่นแลท่านเรียกนิพพานเที่ยง

ผู้บำเพ็ญธรรมมาถึงขั้นนี้แล้ว เรียกว่าตัดขาดสะบั้นเลยจากกองทุกข์ทั้งหลายที่เคยผ่านมาก็ก็ปักก็กลบก็ตาม เป็นเครื่องประหารกันในเวลากิเลสขาดสะบั้นจากใจ จากบารมีของเราที่สร้างมาด้วยกันนั้นแล เป็นวิมุตติ เป็นนิพพาน เป็นผู้เที่ยงแล้ว หมดอดีตไม่มีอนาคตไม่มี ปัจจุบันก็เป็นธรรมธาตุแล้ว นี่เรียกว่าผู้ถึงที่สุดวิมุตติพระนิพพาน พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ รวมเข้าเป็นธรรมธาตุอันเดียวกันแล้ว นี่เราก็ได้บำเพ็ญ

มาจนกระทั่งได้ถึงระยะเวลา พ.ศ.๒๔๙๓ ดังที่เรียนให้ทราบแล้ว จากนั้นก็หลบซ่อนอยู่นานตามป่าตามเขา ตามนิสสัยวาน้อยของตน แต่ก็ไม่พ้นที่พระเณรจะต้องติดตาม พระเณรนี้ติดตามตลอด อยู่ในป่าในเขาถูกไหนติดตามๆ สุดท้ายก็ได้ออกมา สร้างวัดป่าบ้านตาดนี้ขึ้นมา กระจายขึ้นมา อ้าวที่นี้เริ่มขึ้นมา

จนกระทั่งถึง พ.ศ.๒๕๔๐ บ้านเมืองเรามีความระส่ำระสายเอนเอียง เป็นที่ไม่ไว้ใจของคนทั้งชาติ ทุกสิ่งทุกอย่างขัดข้องขาดเขิน คอยแต่จะล่มจะจมไปด้วยกัน จนกระทั่งกระเทือนอย่างถึงใจ ที่ว่าติดหนี้เขาเป็นเท่าไร ก็แสนกล้านๆ แล้วพวกเรานี้เป็นลูกหนี้เขาเมื่อเป็นลูกหนี้แล้วเขาเป็นนายหนี้ เขามีอำนาจเต็มตัวของเขาที่จะมากำ เมืองไทยของเราเพียงแค่ฝ่ามือเดียวเท่านั้นเขาก็ทำได้หมดเมืองไทยเรา บอกว่าเอาหนี้ของข้ามา ถ้าไม่เอาหนี้ให้ข้าเมืองไทยทั้งหมดต้องเป็นบ่อของข้า

นี่เราเกิดมาตั้งแต่ปู่ ย่า ตา ยาย เคยเป็นบ่อของใครเคยมีไหม ไม่เคยมี อยู่ๆ ก็จะมาเป็นบ่อของคนชาติอื่นในเวลานี้เท่านั้น ซึ่งก็พอที่จะติดดินไปได้อยู่ จึงไม่ยอมตาย นี่ละเรื่องราวเป็นอย่างนี้ ที่หลวงตาได้อุตสาห์มาช่วยบ้านช่วยเมือง ออกมาด้วยความเมตตา สงสารล้วนๆ ไม่ได้มุ่งอะไรแม้เม็ดหินเม็ดทรายที่เป็นเครื่องตอบแทนจากการเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายนี้เลย มีตั้งแต่ความเมตตาธรรมล้วนๆ ทำด้วยความบริสุทธิ์สุดส่วนทุกอย่างๆ ไปแนะนำสั่งสอนทางนั้นทางนี้ก็ไปด้วยความถูกต้อง ไม่ได้มีการกระทบกระเทือนทำความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

การเทศนาว่าการก็ออกมาจากหัวใจเลย ท่านทั้งหลายให้ฟังคำนี้ละ ตำรับตำราเราก็เคยเรียนมา แต่เวลาตำรับตำราท่านซึ่งบอกมาในหัวใจด้วยการปฏิบัติธรรม ผลที่จะเกิดขึ้นก็เป็นสมบัติของตนที่ใจของตัวเองนั่นแล เราก็ได้ปฏิบัติตามที่ท่านสอนไว้นั้น จนกระทั่งธรรมทั้งหมดมารวมเป็นสมบัติของเรา ขึ้นเป็นธรรมชาติ พอทุกสิ่งทุกอย่าง โลกธาตุนี้ปล่อยวางหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีสิ่งใดเหลือเลย แล้วเมื่อมาทราบเรื่องราวของเมืองไทยเราที่ว่าติดหนี้ติดสินเขานี้กระเทือนจิตใจมากทีเดียว เราไม่เคยคิดเคยอ่าน เช่น ตั้งรัฐบาลมาก็ยุคก็สมัย เราก็ทราบมาเป็นลำดับลำดับ ยุคใดสมัยใดเป็นยังไงๆ

จนกระทั่งมาสมัยปัจจุบัน ๒๕๔๐ นี้แล เกิดความสะท้านหวั่นไหวที่จะพากันล่มจมกันทั้งประเทศ จนกระทั่งได้กระทบกระเทือนเข้ามาถึงใจอย่างหนัก ถึงขนาดร้องไห้ก็ทีเดียว พอร้องไห้แล้วเราก็ไม่เคยคิดว่าเราจะ ผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ก็ออกมาในเวลานั้นด้วยความสะเทือนใจมาก เพราะความรักชาติ ความรักพุทธศาสนา ทั้งๆ ที่คนไทยมีอยู่จำนวนตั้ง ๖๒ ล้านคน จะปล่อยให้ชาติทั้งชาติจม ศาสนาจมไปด้วยกันนี้ยังเป็นไปไม่ได้ นี่ก็อยู่ใน

จิตใจ ถ้าเรายังไม่ตายเมืองไทยยังจะจมไม่ได้ แต่ไม่เคยพูดนะ นี่ละด้วยความเด็ด ความถึงใจทุกอย่าง

เพราะฉะนั้นเวลาออกเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายจึงทำให้สนใจทุกอย่าง สมบัติเงินทอง ข้าวของพี่น้องทั้งหลายมาบริจาคมากน้อยนี้ไม่เคยแตะ แม้บาทหนึ่งเราก็กไม่เคยแตะ แบ่งปันปันส่วนมาเป็นสมบัติของตนด้วยความมัวหมอง เป็นบาปเป็นกรรม ไฟมาเผาหัวใจ อย่างนี้ไม่เคยมี มีตั้งแต่เปิดเผยไปหมด ได้มากน้อยเพียงไรนี้เราเปิดเผย เราบริจาค หรือเราช่วยเหลือโลกด้วยความบริสุทธิ์ของเราๆ ทั้งนั้นทีเดียว จึงได้ออกเทศนาว่าการเทศนาว่าการนี้ฟังซิ ตั้งแต่ปี ๒๔๙๓ มาถึงตั้งวัดป่าบ้านตาดนี้ก็เทศน์มามากต่อมาก เฉพาะเทศน์สอนพระเราแล้วเป็นเทศน์เด็ดๆ เผ็ดๆ ร้อนๆ แกงหม้อเล็กหม้อจืดทั้งนั้นๆ เรื่อยมา แต่ไม่เทศน์ติดต่อกันเหมือนที่เราออกมาช่วยชาติคราวนี้

เมื่อถึงใจแล้วว่าจะเป็นผู้มาแล้ว ที่นี้ก็พร้อมทุกอย่างเลย จิตใจก็พร้อมทุกอย่าง พร้อมที่จะช่วยชาติบ้านเมืองด้วยความเมตตาสงสาร จึงได้สละตัวออกมาทำหน้าที่พี่น้องทั้งหลาย โดยที่ไม่เคยคาดเคยคิดไว้เลย ก็ออกมาอย่างนี้แล้ว ที่นี้เวลาได้มาช่วยชาติทั้งหลายก็ปรากฏว่าพี่น้องทั้งหลายประหนึ่งว่า ก็หาที่ยึดที่เกาะ หาผู้นำอยู่แล้ว พอว่าจะเป็นผู้ทำหน้าที่พี่น้องทั้งหลาย ต่างท่านก็ต่างมีความรักชาติ ความสงวนชาติของตน เพื่อจะกู้ชาติของตนให้เต็มกำลังความสามารถ

เมื่อมีผู้นำต่างท่านมีสมบัติเงินทองมากน้อยเพียงไร ใครจะไม่เสียดาย แม้แต่เงินสตางค์หนึ่งก็ยังเสียดาย นี่ทุ่มลงไปสักเท่าไรที่ช่วยชาติบ้านเมือง จนกระทั่งเวลานี้ได้ทองคำน้ำหนักเกือบ ๑๐ ตันแล้วนะ นี่เป็นน้ำใจของบรรดาพี่น้องทั้งหลายทั้งนั้นทีเดียวที่รักชาติ แล้วก็เสียสละออกมาตามผู้นำ ตามผู้นำ ไปเทศนาว่าการในสถานที่ใดไม่เคยมีที่ว่าประชาชนมาฟังเทศน์บ้างบางไป บกบางไป มีแต่หนาแน่นตลอดๆ

ไปสถานที่บางแห่งจนได้ยกเป็นข้อตลกขึ้นมา อ่อนี่มันไม่ใช่อำเภอนะนี่นะ มันฐานะของอำเภอนี้มันไม่ใช่ มันต้องยกเป็นฐานะของจังหวัด ตั้งอำเภอนี้เป็นจังหวัดเสีย เพราะคนมามากต่อมาก ที่นี้ไปเทศน์จังหวัดก็ยกจังหวัดขึ้นเป็นมณฑลไปเลย เพราะคนมากตลอดมาอย่างนี้ จนกระทั่งปัจจุบันนี้มีผู้คนที่มาฟังเทศน์ฟังธรรมทุกภาค มีเต็มไปหมดด้วยความพอกพอใจตลอดมา สมบัติเงินทองที่พี่น้องทั้งหลายนำมาบริจาคนั้นก็รวบรวมเข้ามา รวบรวมเข้ามา ส่วนทองคำเข้าสู่คลังหลวงเป็นระยะๆ ๑ ดอลลาร์ก็นำเข้าสู่คลังหลวงเป็นระยะๆ

สำหรับเงินสดได้นำเข้าสู่คลังหลวงเพียง ๒,๐๐๐ กว่าล้านเท่านั้นเอง นอกนั้นเฉลี่ยไปทั่วประเทศไทย มีที่ตึกที่ล้าน นับตั้งแต่คนทุกชั้นคนจน สถานสงเคราะห์ โรงร่ำโรงเรียนมีที่สิบหลัง ก็สิบๆ หลังไม่รู้ละ แล้วก็ที่ราชการต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น เรือนจำลาดยาว เวลานี้กำลังสร้างอยู่ งบประมาณอย่างน้อยว่า ๓๕ ล้าน นี่เราเคยช่วยหนหนึ่งมาแล้ว และคราวนี้ช่วยเป็นครั้งที่สอง นี่เรียกว่าที่ราชการ เช่นสถานีรถไฟอุดรธานี ท่านทั้งหลายมาสถานีรถไฟอุดร ไปดูนั่นสถานีรถไฟ เรารื้อใหม่สร้างให้ทั้งหมดเลย แล้วก็เทศมนตรี ลาดจนกระทั่งเข้าถึงซานเมือง ให้เป็นที่จอดรถยนต์ที่มาขึ้นรถไฟๆ กว้างขวางขนาดไหน อะไรบกพร่อง แล้วสร้างตึกติดต่อกันออกไปอีก แล้วพวกเร้ว พวกห้องน้ำห้องส้วมให้หมดเลย

นี่เรายกมาให้เป็นเอกเทศที่ว่าวราชการ ยิ่งมากกว่านี้นะ ที่มากที่สุดก็คือโรงพยาบาล โรงพยาบาลนี้มากที่สุด ๒๐๐ กว่าโรงที่เราช่วย และโรงพยาบาลนี้พิสดารมากกว่าทุกแห่งไปนะ เดี่ยวขาดนั้นเดี่ยวนั้น ขาดนั้นขาดนี้มากต่อมากในโรงพยาบาล นี่ละที่เอาเงินสดนำจากพี่น้องทั้งหลายไปบริจาคทั่วประเทศไทย บางที่ยังออกประเทศนอกก็มี เช่น ประเทศลาวก็ได้ช่วยเยอะ จากนั้นก็ยังไม่ทางพม่า ทางทำซีเหล็กหรืออะไรนี่ก็ช่วยเครื่องมือแพทย์ให้เขา เป็นเงินของพี่น้องทั้งหลายทั้งนั้นแหละที่ได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันมาเต็มกำลังความสามารถของเรา นี่เราก็นำมาด้วยความสงบรรมเย็นทุกสิ่งทุกอย่าง ชาติบ้านเมืองของเราก็มีความพอกพอใจ ชุ่มเย็น สงบรรมเย็น

จากนั้นมาแล้ว ตั้งแต่เป็นรัฐบาลใหม่ขึ้นมา ๒๕๔๑ แล้ว เรื่องมักจะเกิดขึ้นน้อยเสมอๆ เดี่ยวเรื่องนั้นเกิดขึ้นมา เรื่องนี้เกิดขึ้นมา เรื่องไหนเกิดขึ้นมาก็มาบ่อนทำลายชาติ ศาสนาของเรานั้นแหละ ไม่ว่าจะเรื่องเล็กเรื่องใหญ่ เกิดขึ้นมาเรื่องใดก็มากกระทบกระเทือนกับชาติกับศาสนาของเราเรื่อยมา แล้วก็ระงับกันลงด้วยความเป็นธรรม สงบเรื่องนี้แล้ว เรื่องนั้นเกิดขึ้นมาอีก สงบเรื่องนี้แล้ว เรื่องนั้นเกิดขึ้นมาอีก จนกระทั่งบัดนี้กำลังเป็นเรื่องที่ใหญ่โตมากที่สุด เกิดขึ้นในวงพระพุทธศาสนา โดยที่เขาจะมาตั้งอะไร (คณะกรรมการผู้ปฏิบัติหน้าที่ครบ) เออ มาตั้งคณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช นี่เป็นเรื่องใหญ่โตมากที่สุด

นี่ละเวลานี้กำลังยุ่งมากที่สุด ที่พี่น้องทั้งหลายได้มาประชุมกันนี้ก็ประชุมเรื่องอันนี้แหละ เรื่องทำลายทั้งชาติทั้งศาสนาไปด้วยกัน เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ทำลายศาสนาคือยังงี้ ก็เมื่อได้มาตั้งนี้แล้วก็ประชุมอำนาจ ขุมกำลังทุกสิ่งทุกอย่างที่จะหาทุกอย่าง อำนาจก็หาได้ในนั้น เงินทองข้าวของก็หาได้ในนั้น อำนาจเอาไปใช้ทางไหน อำนาจทางศาสนา

เบื้องต้นก็ต้องใช้ทางพระทางเณรเสียก่อน เมื่อมีอำนาจแล้วก็ตีไป ตั้งแต่เวลานี้ก็ตีไป กระจายไปหมดทั่วประเทศไทยเราแล้ว

บรรดาพระเจ้าพระสงฆ์อยู่ที่ไหน ๆ กวาดต้อนมาให้อยู่ในอำนาจของตน ๆ เจ้าฟ้า เจ้าคุณ จนเป็นสมเด็จพระเจ้า เป็นที่ไหนก็แล้วแต่ ตีเข้ามา กวาดต้อนเข้ามาสู่อำนาจของตนป่า ๆ เกื่อน ๆ ให้ปฏิบัติตามอำนาจป่าเถื่อนของตน นี้เรียกว่าพระทั่วประเทศไทย พระปริยัตินั้น แหละส่วนมากที่หมอบกระแด่อยู่กับอำนาจป่าเถื่อนนี้ ที่ไปหากวาดต้อนไป ส่งมาทางเจ้า คณะภาค เจ้าคณะภาคส่งไปตามเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะจังหวัดส่งไปตามเจ้าคณะ ตำบล กระจายไปถึงหมู่บ้าน นี่ละอำนาจอันป่าเถื่อน เวลานี้กำลังครอบพระทั่วประเทศไทย อยู่ นี่เป็นอันดับหนึ่ง

พอครอบไปถึงอำนาจพระทั่วประเทศไทย ให้ปฏิบัติเป็นบ้อยของตนเอง ป่า ๆ เกื่อน ๆ พระเหล่านี้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามศีลธรรมก็เลยกลายเป็นบ้อยเกื่อน ๆ ไป ตาม ๆ กัน จากนั้นแล้วก็สั่งการสั่งงาน ให้เจ้าคณะภาคส่งไปเจ้าคณะจังหวัดโดยลำดับลำดับแล้วส่งออกไปหาประชาชนญาติโยม เป็นยังงัดไหนอยู่ที่ไหนให้ส่งออกไปหาประชาชน ญาติโยม ให้ปฏิบัติตามแนวที่ได้สั่งมานี้อย่างเด็ดขาด ๆ โดยเอาศาสนาเป็นเครื่อง หลอกหลวง ศาสนาเป็นที่ร่มเย็นเป็นสุข เป็นที่ลงใจของพี่น้องชาวพุทธทั้งหลายเรา

เวลาพระได้แสดงตัวเป็นพระออกไป ประกาศว่าท่านสั่งให้ทำอย่างนั้น ท่านสั่งให้ทำ อย่างนี้ เราก็มองเห็นว่าท่านเป็นพระก็ไม่กล้าถกกล้าเถียง คัดค้านต้านทาน ประชาชนก็ยอมรับ ถ้าไม่ยอมรับก็กลัวจะเป็นบาป เพราะปรกติก็เคารพพระอยู่แล้ว ที่นี่ยิ่งเอาพระมาออกหน้า ออกตา เป็นโล่บังหน้า แสดงลวดลายป่าเถื่อนของตนอยู่ในนั้น ๆ บิบบังคับประชาชนญาติ โยมให้ทำตามอำนาจป่าเถื่อนของตนทั่วหน้ากันหมด ตั้งแต่เจ้าคณะใหญ่ลงมาฝ่ายพระเรา ถึงหมู่บ้าน ประชาชนก็ราบไปตาม ๆ กัน เพราะพระก็ต้องสอนประชาชนจากอำนาจป่า เถื่อน หมอบกับเขาแล้วก็เอามาสั่งสอนประชาชน ที่นี้ประชาชนก็เลยป่าเลยเถิดไปเป็น อะไรก็ไม่ทราบ สุดท้ายก็หมอบราบไปหมดทั้งประเทศไทยของเรา ศาสนาก็จมลงในจุดนั้น

ตั้งนี้ขึ้นมาปั๊บนะ พระสงฆ์ทั้งหลายในประเทศไทยของเรานี้จะต้องแตกเป็นสังฆ เกททันทีทันใดเลยทั้งธรรมยุตทั้งมหานิกาย เพราะยังขัดแย้งแย้งไม่ลงกัน ด้วยเหตุที่ว่า ไม่เห็นดีกับการมาตั้งคณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช เพราะการตั้ง อย่างนี้ไม่มี ในหลักธรรม หลักวินัย หลักศาสนาไม่มี มาตั้งเอาแบบป่า ๆ เกื่อน ๆ เท่า นั้นเอง บอกป่า ๆ คือนอกจากหลักธรรมหลักวินัยที่พระเจ้าพระสงฆ์ท่านปฏิบัติมา

การเจ็บไข้ได้ป่วย อย่างมาว่าแต่เพียงสมเด็จพระสังฆราชเรานี้เลย มาตั้งแต่พระพุทธเจ้า
 เรื่อยมา พระสงฆ์ท่านปฏิบัติต่อพระภิกษุไข้มาเป็นลำดับโดยหลักกรรมหลักวินัย
 ละเอียดลออ สุขุมคัมภีรภาพ ยิ่งกว่าประชาชนที่อยู่นอกกำแพง อยู่นอกโลก มาอาจเอื้อม
 เข้ามา รุกล้ำเข้ามา จะมาตั้งตัวเป็นผู้อุปถัมภ์อุปฐากพระสงฆ์ทั้งหลายเสียอีก นั่นฟังซิ มัน
 ไกลกันไหม พระเจ้าพระสงฆ์ท่านอยู่กันด้วยหลักกรรมหลักวินัยทั้งนั้น การเจ็บไข้ได้ป่วยไม่
 มีใครที่จะปฏิบัติแบบเนียน ละเอียดลออด้วยความเมตตาสงสารซึ่งกันและกันยิ่งกว่าพระที่
 ท่านมีศีลมีธรรมปฏิบัติต่อภิกษุไข้ด้วยกันตลอดมา นี่ท่านเคยปฏิบัติอย่างนี้

แล้วคำว่าสังฆราชก็มีมาแล้วก็องค์สังฆราช ไม่เห็นมีที่ไหนได้มาแต่งตั้ง มาปฏิบัติ
 หน้าทีสมเด็จพระสังฆราช อันนี้มันมาจากไหน ฟังซินะ นี่กำลังบุกเข้ามาจะมาแต่งตั้งให้ได้
 มันเป็นอย่างพิจารณาซิ ถ้าว่ามันเป็นอย่างนั้นแล้วมันก็เข้ามารุกล้ำแดนของพระเข้าไป พระ
 กับประชาชนก็จะทะเลาะกัน ดีไม่ดีก็รบกันฝิปาก ไม่ลงกัน เมื่อตั้งขึ้นมาแล้วสังฆเภท คือ
 พระสงฆ์แตกกันทั่วประเทศไทยจะเกิดขึ้นจากจุดนี้จุดเดียว ถ้าไม่มีจุดนี้ เคยมีไหมพระสงฆ์
 ในประเทศไทยเรา ไม่เคยมีสังฆเภท พระสงฆ์แตกจากกัน

แต่พอมาตั้งนี้ขึ้นไป นี่แหละเรียกว่าตั้งไฟบรรลัยกัลป์เผาหมด ทั้งชาติทั้งศาสนาจะ
 คืบคลานไปด้วยกันด้วยเหตุผลกลไกอันนี้ ซึ่งเป็นขุมอำนาจใหญ่ของคนป่าเถื่อน อำนาจป่า
 เถื่อน จะรุกรานอะไรก็ตาม อวดอำนาจเจ้าของว่าเป็นอำนาจใหญ่โต แล้วบีบไปบังคับไป
 บีบตั้งแต่เจ้าคณะภาคลงมาโดยลำดับ พระเหล่านั้นก็เลยกลายเป็นพระหวงยศหวงลาภ
 หวงดินเหนียวติดหัวของตัว ยิ่งกว่าหวงและหวงชาติและศาสนาไปเสียอีก ชาติมีคุณค่า
 ขนาดไหน ศาสนามีคุณค่าขนาดไหนไม่เหลือบมอง

มองตั้งแต่ยศถาบรรดาศักดิ์ ให้ผู้มีอำนาจที่ว่าเหนือกว่านั้นมาประสิทธิ์ประสาทเอา
 ดินเหนียวมาติดหัว แล้วก็ว่าเป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ ว่าตัวมีหงอน แล้วก็ล้มระนาวไปตามเขา ถูก
 เบ็ดเกาะปาก แล้วพระในประเทศไทยเรามีขนาดไหน พิจารณาซิ ถูกเบ็ดเกาะปากๆ
 และบีบบังคับให้ทำหน้าที่อย่างนั้นๆ ไปตามภาค จากนั้นก็ไปบังคับประชาชนญาติโยมให้
 ทำตามหน้าที่ของพระที่มาสอน ประชาชนเขาก็กลัวบาปเขาก็ต้องทำตาม ทีนี้ละสนุกเหยียบ
 แหกไปหมดเลยด้วยอำนาจของป่าเถื่อน นี่ละตั้งขุมอำนาจขึ้นมาอย่างนี้

พอขึ้นนี้แล้วก็ครอบประเทศไทย เวลานี้ก็ครอบแล้วเห็นไหม ไปเที่ยวบีบบังคับ
 ไปหมด พระวัดไหนๆ ยอมรับๆ กันไปหมด อาจจะมีเห็นแก่ดินเหนียวก็ได้ หรือจำยอมก็
 ได้ อำนาจสู้เขาไม่ได้แบบนี้ก็อาจเป็นได้ แปรได้หลายทาง แต่ให้ทราบชัดเจนว่าเรียกว่า
 หมอบราบ หดอยู่ในกระดองเหมือนเต่า ออกมาได้ หดอยู่ในกระดองเหมือนเต่าที่เดียว

ให้เขาเหยียบกระดองไปนั่นละๆ พระเราเลยกลายเป็นพระเต่าให้เขาเหยียบกระดองไปหมด เฉพาะอย่างยิ่งพระธรรมยุตทั่วประเทศไทยเรามีตั้งแต่พระหัวหอดอยู่ในกระดอง ให้เขาเหยียบกระดองๆ ไปทั้งนั้นเวลานี้

แล้วมันชอบธรรมใหม่พิจารณาซิ เอาเหตุเอาผลมาอ้างอิง การตั้งอย่างนี้ไม่เคยมีในหลักธรรมหลักวินัย พระพุทธเจ้าปฏิบัติโดยหลักธรรมหลักวินัย สมบูรณ์แบบเต็มที่แล้ว ไม่มีอะไรบกพร่องพอที่จะให้ไปยุ่งกับบ้านกับเมืองเขามาช่วยเหลือ อันนี้ท่านก็ไม่ได้ยุ่ง มาตั้งเอาเฉยๆ ลูกลี้ลูกสน ตะกละตะกลาม อยากเป็นใหญ่เป็นโต อยากมีอำนาจบาตรหลวง สร้างขุมอำนาจขึ้นที่นั่น สร้างขุมเงินขุมทองขึ้นที่นั่นทุกอย่าง แล้วสร้างฟินสร้างไฟขึ้นจากขุมอันนี้ทั่วประเทศเขตแดน สูดท้ายศาสนาก็เป็นไฟไป จากไฟของศาสนาแล้วก็ลุกลามไปถึงชาติไปอีกด้วยกัน

เพราะเมื่อตัวมีกำลังทางศาสนามากแล้ว คนเขาเคารพศาสนา ไปว่าที่ไหนๆ เขาก็หมอบๆ เหยียบไปหมดทั่วประเทศไทย สูดท้ายชาติก็จม ศาสนาก็จมไปด้วยกัน เพราะเหตุแห่งการตั้งผู้ทำหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชนี้แหละ แล้วว่าเป็นเจตนาที่ว่าหวังดีๆ หวังดีอะไร ใครก็รู้ เด็กก็รู้นี้ละ หวังดีทำไมจึงจะเดือดร้อนอย่างนี้ เวลานี้พระระล่ำระสายทั่วประเทศไทย หวังดีทำไมเป็นอย่างนั้น ผลแห่งการหวังดีต้องมีผู้อนุโมทนาสาธุการซิ แต่ไม่มีตั้งแต่ความเดือดร้อนวุ่นวายระล่ำระสาย พระกำลังยุ่งกันเวลานี้ เตรียมเป็นสังฆราชคือความร้าวรานแห่งพระสงฆ์ ยังไม่แตก พอตั้งอันนี้ขึ้นปีเมื่อไรแตกทันทีเลย เป็นของดีแล้วหรือ อันนี้เป็นไฟบรรลัยกัลป์มาเผาชาติแล้วก็เผาศาสนาไปด้วยกัน เป็นยังไง

การไม่ตั้งเสีย ไว้ตามเดิมที่มีอยู่แล้ว แล้วเทิดทูนพระพุทธศาสนาที่ทรงแสดงไว้โดยสมบูรณ์แบบแล้วมันไม่เป็นมงคลหรือ มันเป็นมงคลโดยการมาตั้งอำนาจบาตรหลวงปาๆ เลื่อนๆ เหยียบหัวพระทั้งประเทศ ต่อจากนั้นก็เหยียบคนทั้งประเทศไป อันนี้ดีแล้วหรือ มันนำคิดอยู่มากทีเดียวคนเรา สร้างขึ้นมาเรื่อยสร้างเหตุการณ์ สร้างเรื่องนั้นขึ้นมาแล้วสร้างเรื่องนี้ขึ้นมา ระวังกันไว้ด้วยความเป็นธรรมๆ ที่นี้สร้างขึ้นมาอย่างใหญ่หลวง เอามาจุดใหญ่ เข้ามาตั้งศาสนา จะสร้างอำนาจในศาสนาอะไร มีแต่จะเอาทำเดี่ยวๆ

นี่ละพิจารณาซิพี่น้องทั้งหลาย ให้พากันตั้งอกตั้งใจ การหลอกลวงต้มตุ๋นไม่มีใครเกินพวกนี้ ไม่ว่าจะออกแง่ใดมุมใดหาความจริงไม่ได้ เอาตั้งแต่ของจอมปลอมไปเป่าหูคนนั้นไปหลอกคนนี้ คนดีบคนดีสร้างความดีความงามอะไรไว้ที่ไหนต้องถูกพวกนี้โจมตีทั้งนั้นแหละ โจมตีจนกระทั่งมาถึงหลวงตาบัว หลวงตาบัวท่านทั้งหลายพอจะเชื่อได้ไหมที่ได้นำพี่น้องทั้งหลายมานี้ จนกระทั่งหมดเนื้อหมดตัว เงินของเราที่ได้มาเราไม่เคยสนใจใช้เลย เรา

เอาเข้าช่วยโลกทั้งหมด แล้วยิ่งเวลานี้ก็ช่วยบ้านช่วยเมือง เงินที่ถวายเป็นให้เรามาโดยลำดับ เราก็คเคยช่วยอยู่แล้ว ทีนี้เข้าหากันหมด นี่เราไม่ได้เอาสักสตางเลย เป็นยังงิพิจารณาซิ

เราเสียสละขนาดนี้กับบรรดาพี่น้องทั้งหลายแล้วก็ถูกโจมตี หลวงตาบัวนี่ถูกโจมตีมากกว่าเพื่อน อันดับที่สองก็คุณทองก้อน คุณทองก้อนเป็นคนที่หาได้ยากในเมืองไทยเรา ออกมาช่วยโลกช่วยสงสารคุณทองก้อน จึงได้โดนตั้งแต่พวกเปรตพวกผีนี้โจมตี ไปที่ไหน ก้าวไปไหนถูกโจมตีแต่คุณทองก้อนๆ เพราะเห็นว่าคุณทองก้อนเป็นจุดใหญ่ คือเป็นหัวใจของคนทั้งชาติ และหลวงตาก็เป็นจุดใหญ่ของคนทั้งชาติ จึงต้องมาโจมตีจุดใหญ่ๆ พอจุดอันนี้ล้มลงไปเหยียบไปเลยเมืองไทย ชาติศาสนาของไทยไม่มีความหมาย เพราะฉะนั้นเขาจึงมาจตจ่อตรงนี้

นี่ละผู้สร้างความดีอยู่ที่ไหนๆ ก็ตามพวกนี้ต้องไปเที่ยวยุแหย่ก่อวณ ไปเผาไปถีบ ไปยันแหลกไปหมด ส่วนที่จะเอาความดีงามมาให้ชาติบ้านเมืองได้ชมเชยสรรเสริญ เช่นเวลานี้ชาติไทยของเรากำลังช่วยบ้านเมืองอยู่เต็มเม็ดเต็มหน่วย พระก็ทุกแห่งทุกหนล้วนแล้วตั้งแต่มีน้ำใจ อยู่ในป่าในเขาออกมาช่วยกัน ได้เท่าไรพาประชาชนญาติโยมมารวมสมบัติเงินทองข้าวของ จนกระทั่งเวลานี้จะถึง ๑๐ ต้นแล้วนี้ มีแต่น้ำใจของประชาชน สร้างความดีต่อชาติต่อศาสนามาทั้งนั้น

แล้วเราได้เอาอะไรมาสร้างบ้าง ทองคำมีมาสักกิโลโหม กับพวกที่ก่อไฟเผาบ้านเผาเมืองตลอดมาตั้งแต่ ๒๕๔๑ มาจนกระทั่งปานนี้ เคยเห็นเอาทองคำมาให้ที่ไหนพอเป็นน้ำใจได้ไหม และดอลลาร์ก็ดอลลาร์ไม่เคยมี เงินบาทก็ไม่เคยมี แต่เรื่องการโจมตี การหลอกลวงตมตุนนี้ยกให้พวกนี้เป็นที่หนึ่ง ไปที่ไหนออกกร้อออกถือทั่วบ้านทั่วเมือง ทั่วประเทศเขตแดนมีแต่พวกนี้เป็นเจ้าอำนาจป่าเถื่อนเวลานี้ พี่น้องชาวไทยเรารู้ตัวแล้วยัง

หลวงตาบัวพูดนี้เป็นที่ไวใจได้ไหม เป็นที่เชื่อถือได้ไหม หรือเชื่อถือได้ตั้งแต่ใจพวกจอมปลอมมันหรือ เชื่อถือง่ายที่สุดหรือพวกนั้นนะ หลวงตาที่พาตะเกียกตะกายแทบเป็นแทบตายมานี้ไม่พอเชื่อถือได้หรือ ถ้าพอเชื่อถือได้แล้วให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัวนะ เราเป็นเจ้าของสมบัติ อันนี้เป็นมหาโจรมาปล้นชาติปล้นศาสนาของเรา ไม่ใช่เนื้อแท้ เนื้อแท้คือคนไทยของเรา ทั้งชาติศาสนาเป็นสมบัติของเราเป็นเนื้อแท้ เราเป็นผู้รักษาสมบัติ จะยอมให้ใครมาเหยียบชาติไทยของเราได้หรือ ให้มหาโจรเข้ามาปล้นชาติปล้นศาสนาของเราไปได้หรือ ไม่สมควรอย่างยิ่ง

เมื่อไม่สมควรอย่างยิ่งให้ต่างคนต่างรู้เนื้อรู้ตัวทุกคนๆ อุบายของมันที่ทำมานี้มีตั้งแต่เรื่องตมตุนทั้งนั้นๆ ไม่เคยมีของจริงออกมาพูดเลย ท่านทั้งหลายยังเชื่อที่อยู่หรือ

หรืออยากจมหรือทั้งชาติทั้งศาสนา อยากจมไปปัจจุบันเดี๋ยวนี้หรือ ให้จมไปทั้งศาลาหลังนี้ ด้วยหรือ พิจารณาซิ ทำไมคำพูดอย่างนั้นจึงไปเชื่อถือได้ คนไหนที่ดีไปเที่ยวเตะเที่ยวถีบ เที่ยวยัน ไอ้คนชั่วเต็มบ้านเต็มเมืองทำไมไม่ไปหาจับกุมคุมตัวเขามาใส่คุกใส่ตะราง เพื่อ คนดีทั้งหลายจะได้นอนตาหลับบ้าง ทำไมจึงไปหาทำลายแต่คนดี เป็นคนประเภทใด เอ้า พิจารณาซิ

เวลานี้ทั่วประเทศไทยแล้วนะ อำนาจป่าเถื่อนนี้ครอบไปหมดแล้ว ให้ท่านทั้งหลาย จำเอาไว้นะ แล้วให้ไปพินิจพิจารณาตั้งเนื้อตั้งตัว ต่างคนต่างระมัดระวัง ให้รู้ว่าคำพูด เหล่านี้ ความโกหกหลอกลวงนี้เป็นภัยต่อชาติต่อศาสนาของเรา ให้ต่างคนต่างระมัดระวัง ต่างต้านทาน ต่างปิดออก อย่าให้เข้ามาเกี่ยวข้องกับชาติของเราจะจมไปด้วย นี่ละพวก สกปรกโสภณที่สุด ป่าเถื่อน อำนาจเถื่อนครอบไปหมดนะเวลานี้

วันนี้ได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เพราะเห็นท่านทั้งหลายมาด้วยความพร้อมเพรียง กัน ด้วยความรักชาติรักศาสนา หลวงตาจึงได้ขออนุโมทนาสาธุการกับพี่น้องบรรดา ทั้งหลาย ให้พากันตั้งอกตั้งใจ ให้รู้เนื้อรู้ตัวนะ เราถูกต้มมานานแล้ว เวลานี้ถูกต้มมานาน ถูกโจมตีมานาน หลวงตาบวเป็นอันดับหนึ่ง และที่เขามาว่าหลวงตาบวเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ มันไม่ได้เป็นตามเขานะซิ ถึงว่าเขาต้มเขาหลอก ยกตัวอย่างเช่นอย่างคุณทองก้อนนี้นะ เขา จะจับคุณทองก้อนไปใส่คุก เพราะคุณทองก้อนยกยอกเอาเงินหลวงตาบวทอดผ้าป่า ว่า อย่างงั้น

ที่นี้คุณทองก้อนใครก็เห็นทั่วแผ่นดินไทยเราแล้ว คุณทองก้อนเคยมามองดูเงินสัก บาทไหม กับคณะกรรมการทั้งหลายที่นับเงินเข้าสู่คลังหลวง คุณทองก้อนไม่เคยมา เกี่ยวข้องเลย มันไปเอาความรู้เปรตรู้ผีมาจากไหน นรกอเวจีหลุมไหน จึงป็นขึ้นมาแล้วจะ จับคุณทองก้อนไปติดคุกติดตะราง เวลานี้คุณทองก้อนไปติดคุกแล้วหรือใจไม่รู้แน่ เรา ก็พูดตามเรื่องที่เราได้ยิน นี่ฟังซิมันป็นขึ้นมาสดๆ ร้อนๆ เป็นยังงิฟังซิป็นมาสดๆ ร้อนๆ เราเชื่อได้หรือ ท่านทั้งหลายเชื่อหรือ และป็นคนดีเสียด้วย คุณทองก้อนเป็นหัวใจของ ชาติ ตัดครองชาติไว้ทั้งหมดเลย นั้นพิจารณาซิ คนนี้ไม่สำคัญคนไหนจะสำคัญ พิจารณาซิ

ที่เขาพูดเขาประกาศจะจับคุณทองก้อนหรือเป็นคนสำคัญ เอ้าถ้าคนนั้นสำคัญคนนี้ สำคัญเอามาเป็นพ่อเป็นแม่เสีย ทุกคนอยู่นี้ ให้ไปเอาพวกนั้นมาเป็นพ่อเป็นแม่ ปิดคุณ ทองก้อนลงทะเลเสีย แล้วก็ปิดหลวงตาบวลงทะเลอีกด้วย ให้เหลือตั้งแต่พวกนั้นเป็นพ่อ แม่ของท่านทั้งหลายจะเอาไหมละ (ไม่เอาละ) ถ้าไม่เอาก็ให้รู้เสีย ให้รู้เสียนี้ว่ามันเท็จมัน

โกหกอย่างนี้ ไปไหนเป็นแบบเดียวกันนี้ พวกนี้จะไม่หาความจริงไปพูดเลย มีแต่ความ หลอกลวงต้มตุ๋นโดยถ่ายเดียว ทั่วโลกดินแดนท่านทั้งหลายยังเชื่อได้ลงคออยู่หรือ

อย่างหลวงตาพูดออก ๆ อยู่นี้พอเชื่อถือได้ไหม หลวงตาบัวไปหาต้มตุ๋นหลอกลวง ผู้ใดมา แล้วคุณทองก้อนไปหาต้มตุ๋นโครมา ตัดครองมาตลอด เอะอะ ๆ ก็คุณทองก้อน วิ่งเต้นเป็นผู้รับใช้คนทั้งแผ่นดิน ฟังซินะ แล้วก็ถูกโจมตี ๆ อยู่อย่างนี้ นั่นละคนที่มันเลว ที่สุดต้องไปหาทำลายคนดี คนชั่วมันไม่ไปทำ ให้พากันจดจำเอานะ ให้รับทุกคน ๆ อย่าง นอนใจนะ ตั้งแต่นี้ต่อไปอย่าสนใจกับเรื่องเหล่านี้ที่ต้มตุ๋นมานี้ไปมากต่อมาแล้ว ทั่ว ประเทศไทยแล้วเวลานี้ เราก็อยู่ในประเทศไทยสลัดที่เดียวตทะเลก็ได้ เมื่อเราเห็นเหตุผล กลไกอันถูกต้องดีงาม ของปloomปิดออก ๆ มีมากขนาดไหนก็ตามมันของปloomไม่ใช่ของ จริง

เอาละวันนี้การเทศนาว่าการก็ขอฝากอรรถฝากธรรม ทั้งเรื่องของชาติของศาสนาไว้ กับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ซึ่งเป็นผู้รักชาติรักศาสนานำไปประพฤติปฏิบัติ กำจัดสิ่งเลวร้าย ทั้งหลายออกจากตัวของเรา จากหมู่จากคณะ จากชาติจากศาสนาของเรา ให้มีแต่คนที่ ปฏิบัติตนเพื่อความดีต่อชาติต่อศาสนา ท่านทั้งหลายก็จะเป็นมงคล และขอความสวัสดิสิริ มงคลจงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายทั่วหน้ากันเทอญฯ

คุณทองก้อน : เกล้าจะขอโอกาสนำคณะกล่าวถวายบูชาภัณฑ์เทศน์หลวงตา
ขอรับ

หลวงตา : เอ้าบูชาได้

คุณทองก้อน : กรุณาตั้งนะโม ๓ จบ แล้วกล่าวตามผมนะครับ
ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอนอบน้อมถวายกาย วาจา และใจ และดวงชีวิตของ
ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุดในภพมนุษย์โลกของข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย
นี้ ถวายแด่พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และท่านพระอาจารย์หลวงตาพระมหาบัว พระผู้
ทรงคุณอันประเสริฐเลิศโลกของข้าพระพุทธเจ้า ด้วยความจงรักภักดีและด้วยความเคารพ
สักการบูชาอย่างสูงสุด ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายขอถึงซึ่งพระบรมศาสดาพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้า พระธรรมเจ้า พระสังฆเจ้า และท่านพระอาจารย์พระมหาบัว พระผู้ทรงคุณอัน
ประเสริฐเลิศโลกของข้าพระพุทธเจ้า เป็นสภณที่พึงที่ระลึกของข้าพระพุทธเจ้าตราบจน
ข้าพระพุทธเจ้าถึงซึ่งความพ้นทุกข์

ขอพระพุทธานุภาพ พระธรรมานุภาพ พระสังฆานุภาพ และอานุภาพแห่งบารมี
ของท่านพระอาจารย์หลวงตาพระมหาบัว ได้โปรดเมตตากรุณาปกป้องรักษาให้

ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายเจริญทั้งในทางโลกและทางธรรม ตราบจนข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ถึงซึ่งความพ้นทุกข์ด้วยเทอญ (สาธุๆๆ)

หลวงตา : ต่อไปจะอนุโมทนาให้ศีลให้พรนะ

ดร.อมรา : กราบขอพระเมตตาพ่อแม่ครูบาอาจารย์ ถนอมธาตุชั้นธัญอยู่ เป็นหลักใจ เป็นที่พึ่งทางใจ เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของลูกศิษย์ตราบนานเท่านาน อย่างน้อย ๑๕๐ ปี (สาธุๆๆ)

หลวงตา : เออ ทีนี้จะให้พรนะ

(คุณทองก้อนนำผ้าไตรจากองค์สมเด็จพระสังฆราช ประทานมาให้คุณทองก้อน นำมาถวายหลวงตา)

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th